

[Ministeren for offentlige arbejder.]

nogenlunde sikkerhed give nogle af svarene, og så kan vi jo komme tilbage til det under den fortsatte behandling.

Der ligger allerede i, hvad der blev sagt her fra den anden side, at grundlaget for fordelingen af digeskatten er antallet af enheder. Jeg har ligesom hr. Niels Jørgen Nielsen ikke opfattelsen af, at det er så stort et beløb pr. hektar, som fru Grete Hækkerup havde regnet ud, men det lader sig jo efterkontrollere.

Jeg vil gerne om det spørgsmål i øvrigt sige, at når man nu vil forhøje maksimum fra 1 kr., så tager man selvfølgelig et højere maksimum end det, der skal bruges foreløbig. Det kan være galt nok, som flere ordførere har været inde på, at det i det hele taget er nødvendigt at ulejlige folketinget med sådan en sag. Det skal vi vel også til at kigge lidt på. Det er det altså i øjeblikket, og derfor skal dette i hvert tilfælde ordnes. Der er måske historiske begrundelser for, at det er, som det er, men deri ligger også, at man må sætte en ramme. Det, der i praksis er tale om, er jo, at digelagene har bedt om at få lov til at forhøje fra 1 til 1 kr. 50 øre, og det kan jeg altså ikke give lov til uden at få en højere ramme.

Ved udstykning sker der en fordeling.

Jeg mener ikke, at der sker nogen påligning af digeskat på dem, der tager ral og grus, selv om man nok kan sige, de måske i visse tilfælde dermed påvirker vedligeholdelsesomkostningerne, det er i hvert fald ikke helt utænkeligt.

Med hensyn til, om det andre steder er sådan, at lodsejere yder bidrag til kystsikring, er jeg en lille smule usikker, men jeg mener at kunne besvare bekræftende. Jeg tror bare, dette er det eneste sted, hvor det formelt hviler på en lovgivning. Men der findes adskillige lokale ordninger.

I øvrigt vil jeg gerne sige til de almindelige bemærkninger også fra de andre ordførere, at jeg synes, det ville være rimeligt og naturligt, om man ved udvalgsbehandling fik lejlighed til nærmere at undersøge hensigtsmæssigheden af at lade det hvile formelt på det lovgivningsgrundlag, det gør. Det er jeg helt åben over for. Jeg synes nok, at det er lidt upraktisk. Det sker ganske vist ikke så tit, at man fremsætter lovfor-

slag om ændringer, men man må gøre det af og til, fordi vi stadig væk har denne form.

Jeg vil gerne takke for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om erhvervsræssig udnyttelse af forekomster i jorden [af Vivike m. fl.]

(Lovforslaget (nr. 133) findes i tillæg A. sp. 2831, fremsættelsen i tidenden sp. 4198).

Lovforslaget sættes til forhandling

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne sige i almindelighed om formålet med det fremsatte lovforslag, at det mener jeg vi fra regeringens side kan være meget imødekommende over for. Noget andet er så, hvordan man skal behandle sagen, og det skal jeg komme med nogle bemærkninger om. Der er en række formelle spørgsmål, som det vil være nødvendigt at kigge lidt nærmere på.

Der er hele spørgsmålet om forholdet til undergrundsloven, og der er spørgsmålet om forholdet til private grundejeres rettigheder. Vores vurdering af disse ting er, at en grundejer i øjeblikket har ret til at udnytte sådanne råstoffer, der før 23. februar 1932 har været genstand for privatøkonomisk udnyttelse, men det er efter sagens natur ikke nogen forudsætning, at den pågældende lokale forekomst har været udnyttet inden det nævnte tidspunkt.

Det foreliggende forslag anfægter efter vores opfattelse i ministeriet for offentlige arbejder ikke denne ret, og det hedder jo også i bemærkningerne, at det tilsigtes heller ikke. Det må ses under begrebet „almin-